

יהודי וגוי הולכים ברחוב ומתווכח חים על דת. הנוצרים הם עובדי אלילים, קבע היהודי, עובדה — יש להם שלושה אלילים במקום אחד! הנוצרי הכחיש זאת בתוקף, ואמר כי השלושה הם אחד. באותו רגע עברו השניים על פני השער הפתוח של כנסייה. בפנים כרע נוצרי ונישק לצלב. אתה רואה? קרא היהודי בתרועת ניצחון, הנה גוי מנשק חתיכת-עץ! אז מה, אתם לא מנשקים את המי זוהה? שאל הנוצרי. מוח של גוי? פטר אותו היהודי, משווה את המזוזה לחתיכת-עץ!

סתם נייר. השבוע הופיעו שני קומיקאים בכלי-התיקשורת הישראליים, ושיחקו את עצמם. זאת היתה פארודיה כפולה, שהיתה ראוייה לטוב-יה צפיר.

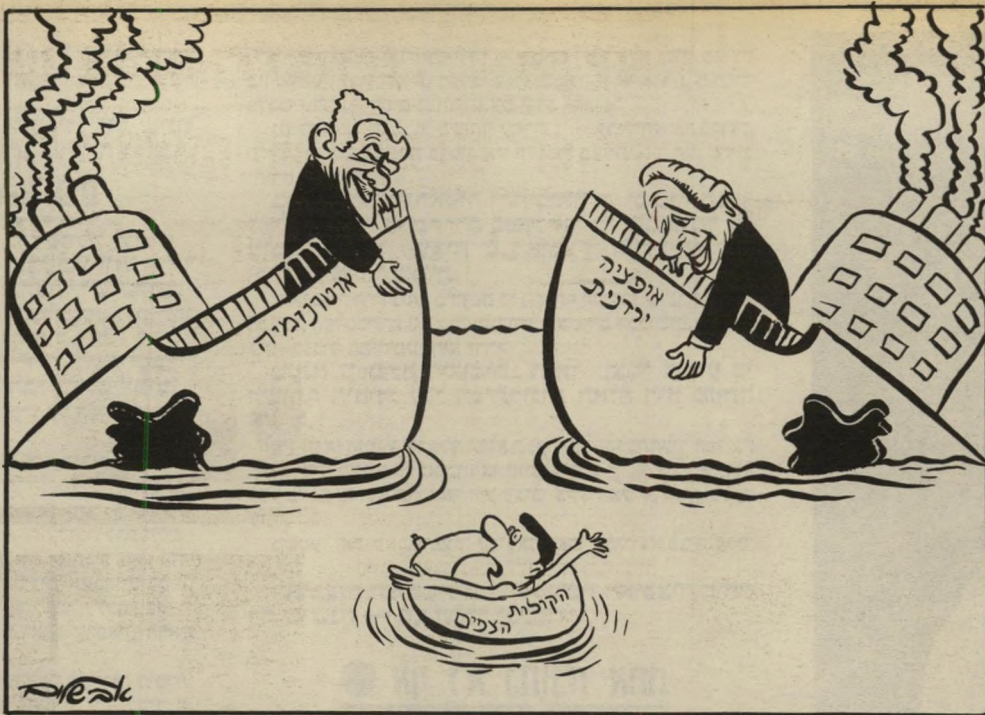
שימעון פרס ליגל על סיוטת-מגילת העצמאות הפלסטינית, שיר חסד לפייצל אל-חוסייני (ראה עמוד 9). זה סתם נייר, ליגל, ותקף ברמז את השב"כ, שהדליף את המסמך. הכי ניסו את המדינה לעצבנות!

אילו היה ערבי אומר לשימעון פרס שגם מגילת העצמאות הישראלית אי-נה אלא "נייר", היה בוודאי משעם בנוסח אותה בריחה: "מוח של ערבי! משווה את מגילת העצמאות שלנו לס' תם נייר!"

מני וגמור עם מיפלגת העבודה שלא להתפשר עם המציאות. המלך חוסין חיסל את האופציה הירדנית (ראה עמודים 7-6). בשטחים הכבושים יש תכונה לדבר ממשלה גולה מטעם אש"ף. אך מיפלגת העבודה בשלה. לא מדברים עם אש"ף, דברים באופציה הירדנית.

קבע השבוע השר חיים בר-לב: "מיפלגת העבודה לא תשנה את המצע שלה בגלל המאורעות!" מציאות לחוד, מצע לחוד. אין קשר בין השניים.

מדינה בקמצטקה. החלק השני של הפארודיה סופק על-ידי יצחק שמיר, גם הוא קומיקאי מעולה. כראש-הממשלה ממונה שמיר על השב"כ, כשם שהוא ממונה על המוסד. היה עליו להצדיק את ההחלטת השב"כ להדליף לציבור את סיוטות מגילת העצמאות הפלסטינית. הדבר נעשה על-ידי השב"כ כדי להצדיק בדעיכה את מעצרו של פייצל אל-חוסייני. המי

"עלה לאוניה שלי! אני אביא אותך לחוף מיבטחים!"

● מפ"ם היא בעלת ציביון שמאלי סוציאליסטי, ר"צ היא כורגנית יותר ומושכת גם קולות ימניים-מתונים.

● מנהיגי ר"צ (שולמית אלוגי, יוסי שריר) מתייחסים בזלזול למנהיגי מפ"ם, ובוודאי לא הסכימו שאיש מפ"ם יעמוד בראש הרשימה המשותפת. לעור מת זאת היה קשה למפ"ם, מיפלגה היסטורית ותיקה, לוותר על כך.

● לפי סיקרי דעת-קהל, כוחה של ר"צ עולה בהרבה על כוחה של מפ"ם. מפ"ם סבורה כי הסקרים אינם משקפים את המציאות, מפני שהם פוסחים על ההתייחסות העובדת. מפ"ם גם מאמינה כי כוחה של ר"צ נכנסת (ומשיה מנראטים), שבא לה בעיקבות הצטרפות, אינו משקף כוח אלקטורלי ממי שי.

מקום שלישי. בכל זאת הניחו במפ"ם כמעט כדבר מובן מאליה כי שיתוף-הפעולה הממושך יניב לפחות הסכם-עודפים. מכיוון שהדבר אינו דחוף, הונוחו את העניין. ואילו ר"צ מיהרה וסיימה את המשאומתן, אולי מפני שחששה שמפ"ם תקדים אותה. היה להסכם תקדים. גם בבחירות האחרונות היה הסכם עודפים בין המי-ערך (שכלל אז את מפ"ם) ובין ר"צ. בעיקבות הסכם זה עלתה ר"צ משני מנדאטים לשלושה, ואילו המערך עלה לא היתה ר"צ (49,698 קולות) וזכה במנדאט השלישי (רן כהן). מכיוון שהמנדט היה אז 16,786 קולות, חסרו לר"צ 660 קולות למנדאט השלישי, ועל פי שיטת ר'הונס (שהתקבלה ב-1973 בעיקבות "קנונית בארר-עופר") לא יכלה לזכות לכרה במנדאט השלישי.

קולות לרבי. תגובת מפ"ם היתה מהירה ונועזת. היא טענה כי אנשי ר"צ

1988 יתנהלו, כמובן, בין הליכוד והי-מערך — שתי מיפלגות ששיתפו פעו-לה זו עם זו במשך ארבע שנים בממ-שלת-האחרות-הלאומית, כמעט ללא משברים. הדבר לא היה אפשרי אלמלא היה המשותף בין השתיים רב בהרבה מן המפריד.

באגף הימני יתנהל המאבק העיקרי בין מיפלגות-הרסנים, הרגולים במצעים ניאורפאשטיים, בקיצוניות רבה או פחות: טראנספר, יד חזקה, עונש מוות, הריגת מפגינים, מחיקת כפרים מעל פני האדמה. מכיוון שתנועת התחייה, "כח", "צומת" ו"מולדת" מת-חרות על אותו המאגר המצומצם של קולות, יצטרכו להילחם זו בזו, בעורן מנסות לנגוס חלק גדול ככל האפשר מן האגף הימני של הליכוד.

כמעט איחוד. אותו הדבר יקרה באגף השמאלי. כבר נורתה בו הירייה הראשונה. את הפצצה הטילה תנועת ר"צ, כשהודרה וחתמה על הסכם-עודפים עם מיפלגת העבודה.

הדבר גרם להלם במפ"ם. בארבע השנים האחרונות נוצרו יחסים הרוקים מאוד בין ר"צ ומפ"ם. כמעט כל היום מות הפוליטיים שלהן ככנסת ומחוצה לה נעשו במשותף. פעמים רבות דובר על איחוד ממש.

באחרונה התקרבו שתי המיפלגות למצע מדיני-הרומז על הצורך במשא ומתן עם אש"ף ובהקמת מדינה פלס-טינית.

האיחוד בין שתי המיפלגות לא קם, מפני שהיו כמה בעיות מטרידות:

עצר עורר סערה בארץ ותגובה בינל-אומית נועזת, שכללה גם מחאה אמ-ריקאית רישמית.

אמר שמיר: פירסום המסמך יאחר את העם, מפני שהוא מעמיד אותו על גודל הסכנה הצפויה לו.

כי — גילה שמיר לאומה — המיס-מך מגלה כי הפלסטינים מתכוונים לה-קים את מדינתם על אדמת ארץ-ישר-אל!

תדהמת שמיר העידה עליו שער כה האמין כי הפלסטינים רוצים להקים את מדינתם אירשם, אולי בקמצטקה, אולי בטימבוקטו. רק עכשיו הצליח השב"כ לחשוף את המזימה האפלה להקים את המדינה הפלסטינית בארץ שהפלסטי-נים קוראים לה פלסטין.

כל זה יכול היה להיות מצחיק, אלמלא זה הוכיח ששתי המיפלגות הגדולות גם יחד, שביניהן נטושה מע-רכת-הבחירות, רחוקות מן המציאות כרחוק מירח ממערב.

אם כן, מה יועילו הבחירות?

בחירות

מילחמות

אחים

מפ"ם נגר ר"צ

התחייה נגר צומת

כהנא נגר ננדי. כך זה

בחיים הפוליטיים

כלל פוליטי ישן הוא כי המאבקים הפוליטיים המרים ביותר מתנהלים דווקא בין מיפלגות הקרובות זו לזו. המאבק העיקרי לקראת בחירות

הפצירו בשעתו במפ"ם להצטרף לממ-שלת-האחרות-הלאומית. ר"צ הכחישה זאת בזעם.

מפ"ם גם טענה כי ההסכם חושף את "פרצופה האמיתי" של ר"צ, המוכנה להוסיף קולות למיפלגת-העבודה, שבי-ראשה עומד מרכא-השטחים יצחק רבין. אנשי ר"צ, שלשונם עימם, בוור-דאי לא ישתקו.

המילחמה הישנה בין ר"צ והרשי-מה המתקדמת נמשכת גם היא במלוא עוזו.

אם יימשכו הדברים כך, יתפתחו קרבות עזים בשני הקצוות.

ההתקוממות

מי הדליף?

שיתוף-פעולה מוזר

בין השב"כ וראשי

האינתיפאדה הוליד

תוצאות מוזרות

מי הדליף?

במילחמה הנוטשה בין השב"כ ובין מנהיגות-המחתרת של האינתיפאדה, אין זה סביר כי שני הצדדים ישתפו פעולה זה עם זה. אך זהו מה שקרה. אנשי-האינתיפאדה הדליפו לכי-אונים בחול' את תוכן הטיטות של מגילת-העצמאות המוצעת. אלה הו-פיעו בכמה עיתונים פרפרלסטיניים בחול'. גם ג'רי סיגל, מחבר אחד המיס-מכים, דאג לפרסמו בעיתונות האמ-ריקאית.

אנשי השב"כ הדליפו את המיסמכים לאהוד יערי ולעיתונאים אחרים, אלה פיר-סמו את הדברים בחרוזה ובקול-תרועה. שימעון פרס טען כי ההדלפה (ממשיך ראש-הממשלה, שס-צופן לשב"כ) באה כחלק ממסע-הבחירות של הליכוד, ונועדה להבהיל את הצי-בור. דבר זה אינו סביר, אם כי כדעיכה ניסה הליכוד להשתמש בפירסום לצו-ר זה.

השב"כ היה מעוניין בפירסום למען מטרה מצומצמת יותר: להצדיק את מעצרו של פייצל אל-חוסייני, אויב מושבע של השב"כ. השב"כ שונא אותו לא רק מפני שהוא כיום הסמכות הפו-ליטית-המוסרית העליונה בשטחים הכי-בושים, אלא גם מפני שהעז בעבר, אחרי שחרורו ממעצר מינהלי, לחשוף את שיטות-העינויים (לחץ גופני מתון) של השב"כ. הוא עשה זאת במסכת-עיתונאים בינלאומית פומבית בירושלים.

כמו מעשים רבים של שילטונות הכיבוש, גם פירסום הטיטות עור-לאינתיפאדה. כי עצם הפירסום נתן דחיפה גדולה למאבק המדיני של אש"ף ולחישול דעת-קהל בשטחים הכבושים.

ואילו הרווח שמצח מכך לשב"כ אינו ברור כלל.

